

## Samråd d. 8. februar vedr. L 13

---

8. februar 2023

Besvarelse af samrådsspørgsmål A af 24. januar stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL) og Victoria Velasquez (EL) og samrådsspørgsmål B af 24. januar stillet efter ønske fra Karsten Hønge (SF).

### **Det talte ord gælder.**

\*\*\* *[Indledning]*

Tak for ordet.

Beskæftigelsesministeren har redegjort nærmere for lovforslaget, blandt andet i forhold til overenskomster og lønkompen-  
sation.

Jeg vil i min besvarelse komme omkring de økonomiske og beskæftigelsesmæssige konsekvenser af at afskaffe en helligdag.

Men først kontekst for forslaget.

Da den nye regering trådte til, sagde vi det meget klart: Vi er parat til at træffe en række svære beslutninger for at fremtids-  
sikre Danmark i forhold til de udfordringer, vi står overfor.

Vi kigger ind i nogle meget store udfordringer på mange områder.

Det gør vi i forhold til forsvar og sikkerhed med den forfærdelige russiske invasion i Ukraine, og den krig der føres i Europa nu.

På det sikkerhedspolitiske. Men vi gør det også i forhold til klima og miljø.

Vi gør det i forhold til at passe godt på vores velfærdssamfund i en tid, hvor vi kan se ind i, at der heldigvis vil blive flere ældre og flere børn i de kommende år.

Vi gør det i forhold til et sundhedsvæsen, som vi ønsker at passe særligt godt på, blandt andet i forhold til psykiatrien.

For blot at nævne nogle af de udfordringer, som vi som samfund står med.

Hvis vi skal kunne gøre det på en god og ordentlig måde, så kræver det selvfølgelig også, at vi har finansiering til det, som vi vil.

Det er sådan, at pengene skal være der, før man kan bruge dem. Ting skal finansieres.

Når regeringen har fremlagt forslaget om at afskaffe store bededag, så er det fordi, at det bidrager med 3 mia. ”nye” kr., som vi kan bruge på en meget vigtig opgave, nemlig vores forsvar og sikkerhed.

Penge, som hvis vi ikke fremskaffede dem, vil skulle findes et andet sted.

Det kunne fx være inden for sundhedsvæsnet. Det kunne være inden for klimindsatsen. Eller vi kunne gøre det i forhold til børnene. Det synes vi bare ikke er en god ide.

Det er derfor, at vi lægger op til at afskaffe store bededag, så dan at danskerne på den måde arbejder én dag mere.

På den måde står vi bedre rustet i forhold til de sikkerheds- og forsvarspolitiske udfordringer Danmark står overfor. Og desværre også hele Europa står overfor.

Regeringen ønsker, at Danmark skal bruge 2 pct. af BNP på forsvar og sikkerhed allerede i 2030. Det er et historisk stort løft af forsvarsudgifterne, der kræver varig finansiering.

Der vil også være store udgifter i årene frem mod 2030, allerede fra 2024. Forslaget om at afskaffe store bededag skal bidrage til dette. Det kommer os alle til gavn, at Danmark er bedst muligt beskyttet over for de udfordringer, som vi står overfor.

Det er set med regeringens øjne et forslag, hvor vi løfter solidarisk, og hvor vi alle bidrager.

Vi kunne have valgt nedskæringernes vej i forhold til vores velfærdssamfund, eller man kunne for den sags skyld afskaffe efterlønnen, som nogle synes kunne være en god ide. Eller man kunne sætte skatterne markant op, som andre synes er en god ide.

Det er bare ikke den vej, som vi ønsker at følge. Vi synes, det her er et fornuftigt forslag til, hvordan vi kan møde udfordringerne.

\*\*\* [*Finansministeriets vurdering*]

Jeg vil også gerne sige lidt om Finansministeriets vurdering af økonomien i forslaget.

Finansministeriet har vurderet, at forslaget øger arbejdstiden med ca. 0,34 pct. og styrker beskæftigelsen med ca. 8.500 fuldtidspersoner.

Og når det sidste også er vigtigt – at det øger beskæftigelsen med 8.500 fuldtidspersoner – så er det fordi, at både vores erhvervsliv, men også vores velfærdssamfund, når vi kigger ind i de kommende år, får behov for flere hænder.

Det er baggrunden for, at regeringen helt overordnet har en ambition om at øge arbejdsudbuddet med 45.000 fuldtidspersoner.

Det her forslag er en vigtig brik i at nå det mål.

Vurderingen af forslaget virkning på beskæftigelsen stemmer overens med den vurdering ministeriet har givet under skiftende regeringer – herunder både i sidste valgperiode under S-regeringen og i forrige valgperiode under VLAK-regeringen. Det svarer til, at de offentlige finanser styrkes med ca. 3 mia. kr. om året.

Så bare for en god ordens skyld. Der er ikke noget nyt i, at Finansministeriet vurderer, at afskaffelsen af en helligdag kan styrke beskæftigelsen – og dermed også de offentlige finanser.

I sagen natur vil der altid være en vis usikkerhed omkring skøn og vurderinger.

Den umiddelbare eller ”mekaniske” effekt af forslaget om at store bededag bliver en almindelig hverdag, kender vi. Alle arbejder som udgangspunkt en dag mere end ellers.

Man kan dog ikke forvente, at den rent mekaniske effekt på den aftalte arbejdstid fuldt ud slår igennem på den faktiske arbejdstid.

Eller sagt med andre ord: Man kan ikke forvente, at forslaget slår igennem 1 til 1.

Finansministeriets vurdering er et gennemslag på ca. 75 pct. Det tal er baseret på en samlet vurdering.

Det har ministeret blandt andet redegjort for i en teknisk gennemgang for beskæftigelsesudvalget mandag d. 30. januar og i en faglig briefing tirsdag den 31. januar.

*\*\*\* [Om den offentlige debat omkring store bededag]*

Lad mig også gerne knytte et par ord til den offentlige debat, der forståeligt nok har været omkring effekterne af forslaget.

Den faglige debat handler især om, hvor stor effekten af forslaget er, herunder på den lange bane.

Først og fremmest: Jeg har fuld tillid til Finansministeriets vurderinger og skøn.

Finansministeriet har naturligvis ikke en krystalkugle, som man kan kigge ind i. Det har de økonomer, som har været kritiske overfor Finansministeriets beregninger heller ikke.

Men vi har i Finansministeriet nogle af de dygtigste økonomer, som har givet deres bedste vurdering. Og det er ministeriets opgave at lave en helt konkret vurdering, som kan anvendes i planlægningen af den økonomiske politik.

Sådan er det under denne her regering. Og sådan har det været under alle tidligere regeringer. Og jeg vil være meget overrasket, hvis det ikke også vil være sådan under fremtidige regeringer.

Ministeriets vurderinger af forslaget om at afskaffe en helligdag – og forslag i almindelighed – er fagligt baserede og uafhængige af regeringens sammensætning. Det, mener jeg, er et utroligt vigtigt og sundt princip.

Eller sagt på en anden måde. Økonomerne i Finansministeriet regner på den samme måde, uanset hvilken partifarve, der sidder i finansministerstolen, eller hvem der sidder i regeringskontorerne. Sådan bør det også være.

Det udelukker naturligvis ikke, at vurderinger og skøn selvfølgelig kan debatteres i faglige miljøer. Det, synes jeg, kun er sundt. Det er naturligt.

Men det ændrer ikke på, at vi som regering lægger Finansministeriets vurderinger til grund.

Jeg vil også i den sammenhæng pege på, at der er økonomer, der har bakket op omkring Finansministeriets vurdering. Eksempelvis har direktør i Nationalbanken, Per Callesen, kaldt det for et ”sobert og solidt stykke arbejde”.

\*\*\* [*Opsummering*]

Regeringen anvender de vurderinger, som ministerierne – i dette tilfælde Finansministeriet – kommer med, i sine beslutninger.

Det vil vi også fremtidigt gøre.

Derfor er jeg også meget tryk ved, at vi har det udgangspunkt, og at man som Folketing også kan være tryk ved, at økonomerne i Finansministeriet tager udgangspunkt i de bedste skøn.

Og de regner på den samme måde, uanset hvem der sidder i regeringskontorerne. Sådan skal det være.

Tak for ordet.